

Andreasen: Det ærede Medlem er overrasket over, at vi Socialdemokrater vil bevare denne Lovgivning. Denne Overraskelse hos det ærede Medlem for-bavser mig. Mig bekendt har endnu ingen Socialdemokrat i dette Ting taget Ordet for, at vi skal bort fra denne Lovgivning, hverken Hjælpekasseloven eller Arbejdsløshedskasseloven eller den sociale Lovgivning paa andre Omraader, hvor Hjælp netop efter vor Opfattelse er nødvendig, saa længe man ikke skaber fuld social Retfærdighed i vort Samfund. Det ærede Medlem sagde, at det var meget smukt det Eksempel, jeg fremførte om Enken og den syge Søn. Det var et Eksempel blandt mange. Maa jeg nævne et andet Eksempel, som ogsaa har aktuel Interesse. (*Moltesen:* Jeg ser ingen Grund til det). Jo, der er al Grund til det, fordi det berører en anden Lov, Rigsdagen beskæftiger sig med i denne Samling, Loven om Arbejde i Fabrikker. Eksemplet er hentet fra en Industri, som jeg før har nævnt, nemlig Papirindustrien. En Nabo til mig, en Papirarbejder, arbejder ligesom de andre Arbejdere paa denne Fabrik den ene Uge fra 6 Aften til 6 Morgen uden Ret til at gaa hjem i denne Tid, den næste Uge fra 6 Morgen til 6 Aften ligeledes uden Ret til at komme i sit Hjem i Arbejdstiden. Hans Hustru har ligget syg i meget lang Tid, han har 3 smaa Børn og en meget ringe Løn. Mon der ikke var Grund til, som det er sket, at komme til dette Hjem med en Smule Hjælp i Kraft af Hjælpekasseloven? Og som denne Arbejder har det, kan det hælde, at ca. 400 Papirarbejdere i denne By kommer til at sidde i det. Derfor skal man ikke kaste Vrag paa Loven, og derfor gør vi Socialdemokrater det heller ikke.

Formanden: Folketingsmanden [for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Der er ikke andet at sige til det, end at det ærede Medlem og jeg taler om to forskellige Ting. Jeg taler her om Hjælpekasseloven og ikke om Fabrikloven, det er to forskellige Omraader.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg har under Fabriklovens Behandling krævet Hensyntagen

netop overfor denne Industris Arbejdere, som vi maa hjælpe i Kraft af Hjælpekasseloven, fordi vi har en slet Fabriklov; men det ærede Medlem glemte ved denne Lejlighed at støtte Kravet om Arbejdstidens Begrænsning indenfor visse Dele af Industrien.

P. Munch: Det ærede Medlem fra Vinderup (*Moltesen*) fremhævede en Forskel mellem det, han kaldte Medicin og Ambulance, og det, han kaldte forebyggende Virksomhed, og han sagde, at de sociale Love, vi arbejder med, er Medicin, men at han foretrak den forebyggende Virksomhed. Dette Synspunkt kan vi vist alle blive enige om at anlægge, men for Øjeblikket kan vi jo ikke undvære Medicinen. Det ærede Medlem fremhævede, at vi skulde have en maalbevidst og vidtskuende Lovgivning, som skulde raade Bod paa Samfundets Skavanker. Ja, derom kan vi vist være saa fuldkommen enige. Dertil kræves imidlertid, at en Regering planmæssigt og bevidst gaar i Spidsen. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om vi fik den fortræffeligste Regering og den allerypperste Rigsdag, der overhovedet kunde være Tale om, var vi alligevel ikke i Stand til at skabe en saadan Lovgivning, at vi kunde undvære Medicinen. Saa vidt er Lægerne jo endnu ikke kommet med deres forebyggende Midler. Det, jeg nu egentlig vil behøje det ærede Medlem — for om disse Ting er vi aabenbart enige —, det er, at saa længe vi skal have denne Medicin, taler han saa forfærdelig ringeagtende om den. Naar vi har Brug for den og bruger den og vil vedblive at bruge den, hvorfor da i den Grad behandle den fra oven, som det ærede Medlem gjorde; og hvad særlig dette bestemte Lovforslag angaar, hvorfor bruge Ord om de Mennesker, der modtager Hjælp i Henhold til Hjælpekasseloven, som, at de hører til en privilegeret Kaste, er Monopolhavere og lignende? Jeg tror i Grunden ikke, at disse Mennesker føler sig som privilegerede, og jeg tror ikke, at ret mange andre har Ret til at betragte dem ud fra dette Synspunkt.

Naa, dette er jo en lille Sidebemærkning. Jeg tænker mig, at i Realiteten er det ærede Medlem og jeg ikke saa uenige om dette Spørgsmaal, som det kunde se ud til.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at naar han fremhævede, at selv en samlet Lovgivning ikke kunde forhindre, at man stadig maa sætte